

Spild ikke tiden

Legemliggørelser af guddommelig Kærlighed! Samfundets forvandling afhænger helt af det enkelte menneskes forvandling. Når det enkelte menneske bliver godt, bliver hele verden god. Når mennesket opfører sig korrekt, bliver samfundet ideelt. Hvis man derfor ønsker en fredfyldt og lykkebringende verden, er det nødvendigt først at ændre det enkelte menneskes adfærd. Hvad er grunden til al den forvirring og elendighed, vi oplever i verden i dag? Grunden er, at mennesket ikke opfører sig ordentligt, at han ikke følger de rette leveregler.

Hvad er et sandt menneske? Det er blevet sagt, at mennesket først og fremmest skal udforske sig selv. Det er ensbetydende med, at der er nødt til at være fuldkommen harmoni og enhed i dine tanker, ord og gerninger. Det guddommelige bor i dig. Du er nødt til at vinde Guds Nåde for at opnå denne enhed. Gud er til stede i alle væsener, ja i alt og alle overalt. Når du nu hører, at Gud er allestedsnærværende, og at Han er til stede i alt og alle, så tænker du måske, "Hvordan kan det så gå til, at jeg ikke kan se Ham?" Lad os fjerne denne din tvivl med følgende eksempel. Med en båndoptager er du i stand til at optage Swami's tale og Swami's sang. Hvis du blot ser på selve båndet, så kan du ikke se Swami's ord. Selv om du skulle finde på at klippe båndet i mange små stykker, så kan du stadig ikke finde ordene eller sangen, men hvis du slutter båndoptageren til strømmen og spiller båndet, så er du i stand til at høre Swami's sang og Swami's tale. På tilsvarende måde bor Gud i din krop, men hvis du rent fysisk undersøger kroppen, ja selv om du skærer den i små stykker, så vil det ikke lykkes dig at finde Gud. Du bliver først i stand til at opleve Gud, når du retter sindet mod Gud og skaber forbindelse til den guddommelige Strøm. Det er grunden til, at Vedantafilosofien forkynder, at sindet er nøglen til menneskets trældom såvel som til hans frihed.

Derovre er der en dør. Døren har en lås. Hvis du sætter den rigtige nøgle i låsen og drejer nøglen med uret (to the right), så åbnes låsen. Hvis du derimod drejer nøglen mod uret, så låses låsen. Det er den samme lås og den samme nøgle. Den eneste forskel er den retning, du drejer nøglen. Den ene åbner, den anden låser. Dit åndelige hjerte er låsen, og dit sind er den rette nøgle. Hvis du vender sindet mod Gud, udvikler du ikke-tilknytning, og dit hjertes dør åbnes. Hvis du derimod retter sindet mod denne verden, så udvikler du trældom og tilknytninger, og dit hjertes dør lukkes. I øjeblikket er du uophørligt opslugt af verdslige forhold, og derfor forbliver låsen i dit hjertes dør låst. Resultatet er, at du forbliver trælbundet og mister din indre fred. I kommer hertil (o.a. Prasanthi Nilayam) fra alle Jordens lande, og nogle af jer siger til Swami, "Jeg ønsker fred." Den ydre verden og verdslige ting og foreteelser besidder imidlertid ikke denne Fred, og de kan derfor ikke skænke dig den. Du kan udelukkende finde denne fred i dit eget indre. Hvordan kan vi opnå denne fred?

Du gør det, at du selv overskygger din indre fred. Sætningen, 'Jeg ønsker i fred', består af 3 ord. Ordet 'jeg' er din jeg-følelse, og ordet 'ønsker' repræsenterer dit begær. Hvis du blot fjerner disse to, så opnår du fred. Du har tildækket denne fred med jeg-følelse og begær. Du er derfor nødt til først at gøre dig fri af din jeg-følelse. Hvad er årsagen til denne jeg-følelse? Sandheden er, at der ikke er nogen årsag. Den skyldes udelukkende uvidenhed.

Når du ser din krop i forhold til dette umådelige univers, så må du erkende, at du blot er et lille, ubetydeligt fnug. Hvordan kan det gå til, at du i dette vældige Univers udvikler en følelse af, at du er noget særligt? Selv lande som Italien, Australien og Amerika er blot fnug i dette univers. Når man ser Jordan fra det ydre rum, så er selv Australien blot en lille klat. Lad os benytte Australien som eksempel. I forhold til Australien er din by meget lille, og hvor ubetydelig en størrelse er du ikke selv i forhold til den by, du bor i? Er det derfor ikke udtryk for egoistisk stolthed, når dette ubetydelige menneske føler, at han er noget særligt i dette vældige univers? Er der derfor nogen grund til denne jeg-følelse, til denne selvished?

Er du stolt af din krop? Så husk, at kroppen ikke lever evigt. Den er blot en vandboble. Livet kan forlade denne krop når som helst. Er der nogen grund til at være stolt af din rigdom? Den varer heller ikke evigt. Rigdom kommer og går ganske som skyerne. Har du nogen grund til at være stolt af dit sind? Sindet er blot en tåbelig abekat, du overhovedet ingen kontrol har over. Når det nu er tilfældet, har du så nogen grund til disse følelser af 'jeg-hed' og 'min-hed'? Nej, dem er der ingen grund til at have. Du er derfor først og fremmest nødt til at tilintetgøre denne jeg-følelse. Lad os nu analysere dine ønsker og begær. Hvad bør du rette dine ønsker mod? Lad os antage, at du er sulten og ønsker at få noget at spise. Du spiser og er mæt og tilfreds i et par timer, men så melder sulten sig igen. På denne måde gennemlever du hele tiden tilstande af tilfredshed og utilfredshed, af utilfredshed og tilfredshed, og du oplever ingen indre fred. Du opnår ingen fred, så længe du fortsat udvikler flere og flere ønsker og begær.

Du kommer her og siger, "Jeg ønsker en mand" eller "Jeg ønsker en hustru". Selv dyrene har den slags ønsker og begær. Er du som menneske da bedre end et æsel eller en abe? Alle den slags begær medfører kun flygtig glæde og tilfredshed. Livet som menneske er overordentlig dyrebart. Hvis du ønsker at nå det mål, du har sat dig, da du lod dig føde som menneske, så må du være rede til at ofre selv dette liv, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt for at nå målet. Vi får ikke nye og bedre mennesker, blot fordi vi forandrer den ydre verden, vi lever i. Mennesket ændrer ikke sin grundlæggende adfærd, blot fordi der foregår politiske, økonomiske, teknologiske, videnskabelige eller sociale forandringer. Menneskeheden vil først blive grundlæggende forvandlet, når det enkelte menneske gennemgår en dybtgående ændring både mentalt og spirituelt samtidig med disse øvrige forandringer. Du kan ikke opnå fred, uden at sindet gennemgår en total forvandling. Rigdom kan ikke skænke dig denne fred. Din familie, din slægt og dine venner kan heller ikke skænke dig denne fred. Materielle genstande kan heller ikke give dig fred. Der findes mange velhavende mennesker, men uanset hvor mange bløde puder, sofaer og air-condition anlæg, de end måtte have, så kan alt dette ikke skænke dem fred i sindet. Hvis du ønsker at opnå fred i sindet, så kan du kun fremelske denne fred ved at rette dine tanker mod Gud og kontemplere på Gud. Du er nødt til at finde de rette midler og metoder, du kan anvende for at udøve denne uafbrudte ihukommelse af Gud.

Der findes fem forskellige kategorier af viden. For det første er der boglig viden. Du bør være en flittig læser, og du skal prøve på at forstå, hvad bøgerne handler om. Du kan tilegne dig megen viden fra bøger. Denne viden er dog kun en overfladisk viden. Den er udelukkende baseret på ord. Du er nødt til at kombinere denne overfladiske viden med din skelneevne for derigennem at opnå viden baseret på skelneevnen. I en hvilken som helst situation, du kommer ud for, skal du, før du handler, først spørge dig selv, "Er det godt eller slet? Er det rigtigt eller forkert?" Først derefter skal du træffe din beslutning.

Lad være med at lade dig lede af sindets luner. Sindet er en tåbelig abekat. Det bør ikke få lov til at gøre, som det lyster. Før du foretager dig noget som helst, så benyt dit intellekt til at undersøge, om

handlingen vil være rigtig eller forkert, og om det nu også er rigtigt at gøre det. Når du med skelneevnen har undersøgt disse forhold, så skal din samvittighed give sit samtykke. Hvis samvittigheden siger, at det er i orden, så kan du roligt gøre det. Lad være med at udføre nogen handling uden først at bruge din skelneevne. Gud har ikke brug for denne skelneevne, for Gud er almægtig.

Ud over boglig viden og viden baseret på skelneevnen har du også brug for verdslig viden, almen viden. Der findes mange højtuddannede personer, der har tilegnet sig megen lærdom. De er i besiddelse af overfladisk, boglig viden og muligvis også viden baseret på skelneevnen, men de har ingen almen viden. De er ikke i besiddelse af megen sund fornuft. Almen viden er meget vigtig. Der findes imidlertid en form for viden, som er langt vigtigere end de allerede omtalte former for viden. Det er praktisk viden. Det er den viden, der opnås ved direkte oplevelse. I Vedanta inddeler man opnåelsen af denne form for viden i tre trin: Jnatum, der betyder 'at vide', Drashtum, der betyder 'at se', og endelig Praveshtum, der betyder 'at gå ind i' eller 'at blive 'ét med'. Lad os analysere følgende eksempel for at forstå disse tre trin.

Lad os antage, at du er meget glad for æbler. Du har flere gange været på torvet for at købe æbler, men du har ikke kunnet få nogen. Men en dag sker der det, at en af dine venner fortæller dig, at der lige er kommet en sending æbler til torvet. Så snart du hører, at der nu er æbler, så oplever du en vis glæde, men du er ikke tilfreds med blot at høre, at du nu kan købe æbler på torvet. Jnatum svarer til, at du får kendskab til, at der lige er ankommet en sending æbler. Du begiver dig derfor straks af sted til torvet for at købe nogle æbler. Efter at du har købt æblerne og har dem i hånden, så oplever du en meget større glæde. Synet af æblerne giver dig en bestemt form for glæde. Det svarer til Drashtum, der er den direkte oplevelse af det, du holder af. Du er dog stadig ikke helt tilfreds. Først når du tager æblerne med dig hjem og spiser dem, føler du dig fuldkommen tilfreds. Dette sidste forhold svarer til Praveshtum. Jnatum består altså i at få kendskab til det, du længes efter. Drashtum består i at se og få en indirekte oplevelse af det, du længes efter. Endelig har vi Praveshtum, der består i at indtage det, at opleve det direkte og blive ét med det, du længes efter.

I har alle fået kendskab til Sai Baba gennem bøger, gennem venner eller gennem Sai Baba's hengivne. Det svarer til Jnatum. Så snart du hører om Sai Baba, så opstår ønsket, 'Jeg ønsker at tage til Indien. Jeg ønsker at møde Baba og tale med Ham.' Du rejser til Puttaparthi, og Baba giver dig darshan. Du ser Ham, og Han ser dig. Det er Drashtum, der er den glæde, du oplever ved at se det, du længes efter. Det er dog ikke den fuldkomne lyksalighed. Du opnår først den fuldkomne lykke, når Swami kalder dig til interview, når Swami taler med dig, fjerner dine tvivl og hjælper dig med dine problemer. Det er Praveshtum, og da er du virkelig lykkelig.

De forskellige trin er: at høre om og få kendskab til Swami; at komme her og se Swami; og til sidst at opleve kærlighed mellem dig og Swami. Det er Vedanta's hemmelighed. Hvis du spørger dig selv, "Hvorfor er jeg egentlig taget her til Indien?" så bør svaret være, "Jeg er her for at fremme min åndelige udvikling." Derefter er du nødt til at stille dig selv endnu et spørgsmål, "Jeg er kommet her for min åndelige udviklings skyld, men retter jeg opmærksomheden mod mine åndelige mål, eller lader jeg mig distrahere af alle mulige verdslige forhold?" Der bør kun være ét mål, kun være ét forhold. Det drejer sig om den åndelige udvikling, som du er kommet for at fremme: det direkte forhold mellem Sai Baba og dig. Det vil sige hjerte til hjerte, kærlighed til kærlighed. Koncentrer dig fuldt og helt om at fremelske dette forhold. Du er kommet her for et åndeligt formål. Lad derfor være med at lade dig vildlede af alle mulige distraktioner og unødvendige aktiviteter. I øjeblikket udvikler du forbindelser og forhold til alle mulige mennesker. Det fører til trældom, og det sætter en

stopper for din åndelige vækst. Det hindrer den. Det første, du derfor er nødt til at gøre, er at undgå unødvendig tale. Det er ikke godt at tale for meget. Når I mødes, er det tilstrækkeligt, at I siger, 'Goddag', 'Goddag', 'Hvordan har du det?', 'Hvordan har du det?' 'Farvel', 'Farvel'. Det er alt nok, men det er ikke det, I gør. I udvikler forhold til alle mulige mennesker. Nogle af jer kommer her alene, men udvikler så tilknytninger og personlige forhold. Først er der venskab. Så er der et forhold, og så er der ægteskab, mand og hustru. Det er ikke godt. I er kommet her for at møde Swami. Lad jer ikke aflede fra det mål. Alt det, du foretager dig, bør have til formål at styrke og uddybe dit forhold til Swami. Du udvikler imidlertid alle mulige forhold til alle mulige mennesker.

Bestræb dig hele tiden for at helliggøre dine tanker og dine følelser. Nogle af jer øder penge bort. Hvis du giver penge til tiggere, så tilskynder du til tiggeri. Det er misbrug af penge. Det er skadeligt og ondt at misbruge penge. Hvis en tigger er sulten, så giv ham noget at spise. Hvis du giver ham penge, så er det sandsynligt, at han bruger dem til at købe spiritus for. Det er misbrug af penge. I din daglige tilværelse skal du hele tiden være opmærksom på, om du misbruger penge eller spilder føden.

Åndelige centre som dette tiltrækker alle mulige mennesker, både gode og slette. Nogle vil søge at udvikle venskab med dig, finde ud af, hvilke værdisager du har, såsom ringe, ure, båndoptagere og kameraer. De vil så senere pønse på at befri dig fra disse ting. Lad være med at udvikle nye forhold til nogen som helst her. Tænk udelukkende på ét forhold: dit forhold til Gud. Swami har ofte gentaget et råd, der gives til rejsende. Dette råd kan læses i togkupeen. Der står, 'Jo mindre bagage, desto mere komfort.' Formindsk antallet af ønsker og begær. Det er måske ikke helt let for dig at forstå Sai, fordi Sai taler som et ganske almindeligt menneske, og fordi Sai går frit rundt mellem jer. Det kan forlede dig til at tro, at Sai er som ethvert andet almindeligt menneske. Det er ikke tilfældet. Hele Universet er i Sai's hånd. Sai kan forvandle hele verden i en brøkdelen af et sekund. Sai's hånd indeholder guld, diamanter, ja alting. Du kan ikke fatte, hvad Sai er. En enkelt bevægelse med Swami's hånd kan i ét nu skabe en stor diamant, og et enkelt pust af Swami's ånde får den til at forsvinde igen. (Samtidig med at Swami forklarede dette, materialiserede Han en diamant på størrelse med en valnød. Diamanten strålede og funkede. Baba viste den frem i nogle sekunder. Derefter pustede Han på den, og den forsvandt igen). Swami's Vilje må nødvendigvis altid ske fyldest. Det er ikke alle, der kan forstå Guds sande Væsen. Tro og tillid er forudsætningen for denne forståelse.

Denne tro og tillid er det samme som selv-tillid. Når du udvikler denne selv-tillid, så opnår du selv-tilfredshed, det vil sige tilfredshed baseret på Selvet. Selv-tillid er fundamentet. Når du har opnået denne selv-tillid, så kan du opnå en hvilken som helst grad af selv-tilfredshed, og når du har opnået denne selv-tilfredshed, så er du rede til en hvilken som helst form for selv-opofrelse. Når du er i stand til at udøve denne selv-opofrelse, så opnår du Selv-realisation. Du skal derfor først og fremmest være rede til at ofre alt til Gud.

Spild ikke et eneste sekund af din tilmålte tid. Skulle I finde på at holde et gruppemøde, så tal udelukkende om det gode og det gavnlige. Lad jeres tanker være rettet mod Gud. Lad være med at diskutere personlige anliggender, og lad være med at tale om denne eller hin person. Du skal aldrig, aldrig nogensinde bagtale nogen anden. Når som helst du forfalder til at bagtale et andet menneske, så bagtaler du i virkeligheden Gud. Det er derfor allerbedst om du helt afstår fra at tale med nogen som helst, og at du i stedet iagttager stilhed samt fordyber dig i dit eget indre, så meget som det overhovedet kan lade sig gøre.

Mange af jer har rejst tusinder af kilometer for at komme hertil. I stedet for at blive inde i Prasanthi Nilayam, så færdes I rundt omkring udenfor . Udenfor er vibrationerne verdslige, og derude er det let at komme i dårligt selskab. Der vil du let kunne udvikle forbindelser, der vil skade dig rent åndeligt. Søg i stedet at få det bedst mulige ud af den åndelige atmosfære, den højeste form for fred og de guddommelige Vibrationer, der er koncentreret her i Prasanthi Nilayam. Jeg beder jer indtrængende om at holde jer for jer selv. Undgå specielt dem, I ikke kender. Lad din eneste forbindelse, dit eneste forhold, være det kærlighedsfulde forhold, du længes efter at fremelske mellem Sai Baba og dig. Det er den direkte forbindelse. Baba benytter ikke nogen ambassadører. Sand hengivenhed består i at længes efter denne direkte forbindelse, denne kontakt fra hjerte til hjerte.

Af og til dukker der tanker op i sindet. Lad være med at beskæftige dig med disse tanker, der således dukker op i sindet. Det er dog først, når du lader handling følge tanke, at alle mulige vanskeligheder opstår. Selvom du får forskellige tanker, så vil de ikke resultere i handlinger, dersom du holder din krop under kontrol. Når den negative og den positive pol forbindes, vil der opstå en strøm. Sindet er den positive pol og kroppen er den negative pol. Når nu disse to forbindes, vil der opstå handlinger. Du skal derfor blive inde på Prasanthi Nilayam's område og hele tiden rette din opmærksomhed mod Gud, thi da vil du udelukkende kunne have hellige tanker, og dine handlinger vil da også være hellige.

Du er ikke kommet her for at spille tiden. Du er her for at leve et rent og helligt liv. Du skal bestræbe dig for at komme til at leve et sådant helligt liv og fylde din tilværelse med lykke, sundhed og fred. Anvend som bøn den gamle vediske bøn 'Loka Samastah Sukhino Bhavantu'. Den betyder, 'Lad alle verdener være lykkelige.' Ønsk lykke for alle lande i hele verden – ikke blot for dit eget land, men ønsk, at alt og alle overalt i hele verden må leve lykkeligt. Lad os antage, at vi bygger et stort hus. Det er et stort hus med mange værelser. Der kan være forskel på værelserne, men der er kun dette ene hus. På tilsvarende måde kan alle Jordens lande lignedes ved værelserne i et stort palads. Ja, hele Verden, hele Universet er at lignedes ved ét stort palads. Alle bør derfor leve som søskende. Det er grunden til, at Jesus sagde, "Min kære ven, alle mennesker tilhører den samme familie. Mød derfor alle med samme kærlighed." I kan bo i forskellige lande, tilhøre forskellige samfundslag, have forskellig hudfarve, tale forskellige sprog og leve i forskellige kulturer, men der er kun én Gud. I er nødt til at lære denne Enhed i mangfoldigheden at kende.

Der findes mange forskellige former for slik. De har forskellige navne og former, men det, de har tilfælles, er sukker. Hvis slikket ikke indeholder sukker, så er det ikke slik. Der findes mange stjerner, men de findes alle på den samme himmel. Der findes mange smykker, men de består alle af det samme guld. Der findes mange levende væsener, men åndedrættet er de fælles om. Der findes mange nationer, men de lever alle på den samme Jord. Alle er Guds børn. Lad være med at udvikle snæversynethed. Hold op med at strides. Lev i harmoni med hinanden og forstå, at I er søskende, at Gud er jeres Fader. Det er den åndelige vej, du skal følge. Kærlighed. Kærlighed. Kærlighed. Gud er Kærlighed. Lev i Kærlighed. Dit liv er meningsløst, hvis du ikke besidder kærlighed. Sandheden er den, at uden kærlighed ville du end ikke kunne eksistere. Det er måneskin. Når månen skinner, har du ikke brug for en lygte eller nogen anden lyskilde for at se månen. Du ser månen ved hjælp af lyset fra månen. Gud er selve Kærlighedens Legemliggørelse, og du kan kun se Kærlighedens Legemliggørelse ved hjælp af Kærlighed. Der er ikke behov for nogen anden Sadhana, for nogen anden åndelig disciplin. Der er udelukkende behov for Kærlighed, Kærlighed, Kærlighed. Du skal derfor fremelske denne form for kærlighed. Der er ikke en Gud for amerikanere, en for australiere, en for italienere og en for indere. Gud tilhører alle folkeslag. Han har ingen præferencer. Alle

folkeslag er Mine børn. Jeg tilhører jer, og I tilhører Mig. Det er dette kærlighedsfulde forhold til Gud, du hele tiden skal leve i. Hvis du fremelsker denne Kærlighed, så behøver du ikke udøve nogen anden åndelig disciplin såsom Puja (o.a. rituel tilbedelse), Japa (o.a. gentagelse af Guds Navn), Bhajan (o.a. lovsang) eller meditation. Disse discipliner vil dog stadig kunne hjælpe dig af med sindets urenheder. Lad os forestille os et lille bål. Hvis du lader ilden passe sig selv, bliver bålet efterhånden tildækket af aske. Hvor er denne aske kommet fra? Den kommer fra ilden selv. Asken kommer fra ilden, og den tildækker ilden. Hvis du puster til ilden, så forsvinder asken med det samme. Du har Visdommens Ild i dit indre. Denne Visdommens Ild er blevet tildækket af Maya's aske, fordi du har ignoreret denne Ild. Når du bruger Guds Navn, så svarer det til, at et kraftigt vindstød puster til den glødende Ild, og det varer da ikke længe, før Maya er blæst bort. Da bliver Visdommens Ild atter synlig.

I øjeblikket er du stadig meget opslugt af verdslige forhold, men alle disse verdslige forhold er blot som drivende skyer på himlen. De kommer og forsvinder igen. Der er intet i denne verden, der varer evigt. Alt er som drivende skyer. De kommer for atter at forsvinde. De er ikke evige. Af og til oplever du sorg og lidelse, men også disse oplevelser får hurtigt ende. Sorg er heller ikke noget varigt. Lad være med at bekymre dig over denne sorg og lidelse. Hvilken form har bekymring? Bekymring er noget, der bliver skabt rent mentalt. Den har ingen form. Du kan udelukkende opleve sand fryd og glæde ved at tænke på Gud. Én eneste dybtfølt og indtrængende bøn fjerner alle dine økonomiske, fysiske og mentale vanskeligheder. Tal ikke så meget. Undgå alle disse aktiviteter, og ret i stedet dine tanker mod Gud.

Sai's største Mirakel er Sai's Kærlighed. Det er ikke diamanter. Det er ikke guld. Det er ikke rubiner. Det er Kærlighed, Kærlighed, Kærlighed. Det er Kærligheden, der er Swami's største Mirakel. Sai kan udrette alt med denne Kærlighed. Lad være med at lade dig vildlede af det, Sai gør, men ret i stedet din opmærksomhed mod Swami's Kærlighed. Når først du har vundet Swami's Kærlighed, kan du udrette hvad som helst og opnå hvad som helst. Sundhed, rigdom, ja alting. Du skal derfor fremelske denne Kærlighed. Denne Kærlighed er i sig selv en form for bodsøvelse (Tapas). Der er ingen grund til at rejse verden rundt og bruge en masse penge for at vinde denne Kærlighed.

Der er fire vigtige leveregler, som Jeg vil bede dig huske på og efterleve i din daglige tilværelse. 1) Lad være med at misbruge penge. Det er ondt og skadeligt at misbruge penge. Penge er en gave fra Gud. 2) Lad være med at spille føden. Føde er en gave fra Gud. 3) Lad være med at spille din tid. Den tid, du har til rådighed, er en gave fra Gud. 4) Lad være med at spille energi. Energi er også en gave fra Gud. Du bortøder megen energi, når du taler for meget, når du lytter for længe til, hvad andre siger, og når du tager del i unødvendige aktiviteter.

Skulle nogen komme og fortælle dig noget, der er umoralsk, og som strider mod din egen overbevisning, så gå din vej og hold dig fra ham. Skulle nogen forsøge at fortælle dig noget negativt, noget som strider mod dine principper, så skal du ikke høre på ham, men sige farvel og gå din vej. Hvis du i stedet bliver og lytter til denne umoralske tale, så forurener du dit sind. Lad være med at lægge øre til nogen form for umoralsk tale. Undgå dårligt selskab. Hold dig langt væk fra dårligt selskab. Du fremelsker hjertets og sindets renhed ved den form for Sadhana, ved denne åndelige disciplin. Hvis du derimod lader øjnene se slette ting, fører umoralsk tale, lytter til onde tunger, tænker dårlige tanker og udøver slette handlinger, så kan du selv blive et ondt menneske. Alle disse dårlige indtryk og slette handlinger bliver en del af dig. Du skal derfor gøre dit yderste

for at undgå disse slette og skadelige påvirkninger. Undgå dårlige tanker. Lad ikke øjnene se hæslige ting. Undgå dårligt selskab.

Har Jeg gjort det svært for jer? (Hele forsamlingen i templet svarer højt i kor: "Nej!"). Meget, meget lykkelig. Jeg ønsker, at I alle må få et langt liv, at I må være raske og sunde, og at I må leve et fredfyldt og lykkeligt liv.